

Kuba

Rezolucja Parlamentu z dnia 21 czerwca 2007 r. Europejskiego w sprawie Kuby

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Kubie, a w szczególności rezolucje z dnia 17 listopada 2004 r.¹ i z 2 lutego 2006 r.,²
  - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie rocznego raportu dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004, 2005 i 2006 oraz w sprawie polityki UE w tym zakresie z dnia 28 kwietnia 2005 r.³, 18 maja 2006 r.⁴ i 26 kwietnia 2007 r.⁵,
  - uwzględniając rezolucję w sprawie monitorowania nagrody im. Sacharowa z dnia 14 grudnia 2006 r.⁶,
  - uwzględniając deklarację prezydencji Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie Dam w Bieli, jak również poprzednie deklaracje, z 26 marca 2003 r. i 5 czerwca 2003 r., w sprawie sytuacji na Kubie,
  - uwzględniając wspólne stanowisko UE 96/697/WPZiB⁷ w sprawie Kuby przyjęte w dniu 2 grudnia 1996 r. i okresowo aktualizowane,
  - uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obrona uniwersalności i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych pozostaje jednym z głównych celów UE,
- B. mając na uwadze, że dziesiątki niezależnych dziennikarzy, pokojowych dysydentów i obrońców praw człowieka (członków demokratycznej opozycji w większości związanych z projektem Vareli) są wciąż przetrzymywane w więzieniu, przy czym niektórzy z nich są poważnie chorzy, a wielu jest blisko spokrewnionych z Damami w Bieli;
- C. mając na uwadze, że Parlament przyznał nagrodę im. Sacharowa za krzewienie wolności przekonań Damom w Bieli; mając na uwadze, że odmowa władz kubańskich wydania

---

¹ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 83.

² Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 81.

³ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 107.

⁴ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 341.

⁵ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0165.

⁶ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0601.

⁷ Dz.U. L 322 z 12.12.1996, str. 1.

zezwolenia na wyjazd Damom w Bieli do siedziby Parlamentu w celu odebrania nagrody narusza podstawowe prawa człowieka, a mianowicie prawo do swobodnego opuszczenia i powrotu do własnego kraju, zapisanego w Powszechnej deklaracji praw człowieka,

- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski podjął decyzję o wysłaniu delegacji na Kubę, aby zbadać sytuację laureatów nagrody im. Sacharowa; ubolewając nad odmową władz kubańskich wydania wiz dla członków delegacji,
- E. mając ponadto na uwadze, że laureatowi przyznawanej przez Parlament Europejski nagrody im. Sacharowa za 2002 r., Oswaldowi Payá Sardiñas, systematycznie odmawia się prawa do wyjazdu z Kuby i do przyjęcia zaproszeń wystawianych przez Parlament i inne instytucje UE,
- F. mając na uwadze konieczność rozpoczęcia procesu transformacji politycznej na Kubie w kierunku pluralistycznej demokracji, w którym to procesie powinny uczestniczyć i decydować wszyscy Kubańczycy w oparciu o otwarty dialog i bez eliminowania kogokolwiek;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z tym co przyznała Rada, nie osiągnięto wymiernych rezultatów w dziedzinie poszanowania praw człowieka na wyspie, nawet mimo dobrej woli okazanej przez Radę, która zawiesiła w 2005 r. postanowienia uzupełniające zawarte we wspólnym stanowisku;
- H. mając na uwadze, że dialog polityczny między UE i rządem kubańskim, zgodnie z konkluzjami Rady, nie może odsuwać w zapomnienie ani zaniedbywać bezpośredniego „intensywnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i pokojową opozycją”; oraz powinien uwzględniać stanowisko UE w sprawie demokracji, uniwersalnych praw człowieka i podstawowych swobód, a także jej światową politykę wspierania obrońców praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że ostatnia zmiana wspólnego stanowiska Rady oznaczała, że wizyty wysokiego szczebla składane w Hawanie powinny uwzględniać jednocześnie spotkania z władzami kubańskimi, a także z pokojową i demokratyczną opozycją oraz ze społeczeństwem obywatelskim, jak również obowiązek rozmów na temat sytuacji praw człowieka;
- J. ubolewając nad decyzją Rady Praw Człowieka ONZ o zaniechaniu monitorowania praw człowieka na Kubie,
  - 1. ubolewa nad faktem, że mimo pierwszego od 48 lat czasowego przekazania władzy z rąk Fidela Castro kolegialnemu kierownictwu pod przewodnictwem jego brata Raula Castro, system polityczny, gospodarczy i społeczny na Kubie pozostaje zasadniczo bez zmian;
  - 2. ubolewa nad brakiem jakichkolwiek znaczących reakcji ze strony kubańskich władz w odpowiedzi na wezwania UE do pełnego poszanowania praw podstawowych, zwłaszcza wolności słowa i stowarzyszeń politycznych;
  - 3. ubolewa, że nie uwzględniono wniosku Parlamentu i Rady w sprawie natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia i podkreśla, że więzienie dysydentów na Kubie za poglądy i pokojową działalność polityczną jest sprzeczne z Powszechną deklaracją praw człowieka;

4. nalega, aby Rada i Komisja kontynuowały podejmowanie wszelkich niezbędnych działań, aby uzyskać uwolnienie więźniów politycznych i zapewnić natychmiastowe zaprzestanie nękania przeciwników politycznych i obrońców praw człowieka;
5. nalega, aby instytucje UE bezwarunkowo wspierały i zachęcały do rozpoczęcia pokojowego procesu transformacji politycznej w kierunku pluralistycznej demokracji na Kubie zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 96/697/WPZiB;
6. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte niedawno przez kubańskie grupy opozycyjne zawarte w dokumencie zatytułowanym „Unidad por la Libertad” (Jedność na rzecz Wolności); wzywa Komisję Europejską do przygotowania planu działań w celu rozpowszechnienia wśród Kubańczyków wymienionego dokumentu;
7. przypomina, że pojednanie i wzajemne zrozumienie musi uwzględniać wszystkich Kubańczyków gotowych w pokoju pracować na rzecz wolności, demokracji i zgody;
8. wzywa instytucje UE do kontynuowania dialogu ze społeczeństwem obywatelskim Kuby i do zaoferowania wsparcia dla pokojowych zmian na Kubie, poprzez instrumenty współpracy rozwojowej, w tym Europejską Inicjatywę na rzecz Demokracji i Praw Człowieka¹;
9. przypomina pełną aktualność wspólnego stanowiska Rady 96/697/WPZiB i jego celów; głęboko ubolewa nad tym, że dotychczasowe wizyty wysokiego szczebla instytucji i państw członkowskich UE obejmowały spotkania z wszystkimi władzami reżimu kubańskiego, a nie uwzględniały spotkań bezpośrednio z przedstawicielami pokojowej opozycji, ani też z rodzinami więźniów politycznych;
10. potwierdza swą decyzję o wysłaniu oficjalnej delegacji Parlamentu Europejskiego na Kubę; nalega, aby władze kubańskie ponownie przemyślały swe stanowisko i zezwoliły na wjazd wymienionej delegacji;
11. nalega, aby kubańskie władze natychmiast zezwoliły Damom w Bieli na opuszczenie wyspy, taka by mogły przyjąć zaproszenie Parlamentu Europejskiego, oraz zobowiązuje przewodniczącego do podjęcia wszelkich możliwych kroków w celu zapewnienia, by laureaci mogli osobiście odbierać nagrodę im. Sacharowa;
12. ponawia zaproszenie dla Oswalda Payá Sardiñas, oraz domaga się, aby kubańskie władze zezwoliły mu na podróż do Europy w celu wystąpienia przez instytucjami Wspólnoty;
13. domaga się, aby kubańskie władze zezwoliły członkom opozycji politycznej, działaczom organizacji praw człowieka i wszystkim obywatelom na swobodne podróżowanie za granicę i swobodny powrót na Kubę;
14. zauważa, że Rada podjęła decyzję o zaproszeniu delegacji kubańskiej do Brukseli w celu wznowienia wszechstronnego i otwartego dialogu politycznego z kubańskimi władzami; ma

---

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. Parlamentu Europejskiego i Rady . w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1).

nadzieję, że podczas tej wizyty Rada uwzględni w rozmowach z rządem kubańskim zaproszenia instytucji UE dla Dam w Bieli i dla Oswalda Payá Sardiñas, jak również zamiar Parlamentu wysłania delegacji na Kubę;

15. uważa za niesłuchanie ważne, aby wszelkie nasilenie kontaktów politycznych i gospodarczych – w tym pomocy na rzecz rozwoju – między UE i Kubą, które może być rezultatem tak wszechstronnego i otwartego dialogu politycznego, było uzależnione od konkretnej i możliwej do sprawdzenia poprawy sytuacji praw człowieka dla wszystkich obywateli Kuby, poczynając od uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia;
16. potępia wszelką politykę dyskryminowania ze względu na płeć i represji w formie stosowanej do tej pory na Kubie oraz z zadowoleniem przyjmuje kampanie edukacyjne poświęcone zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć, które są obecnie prowadzone przez Narodowe Centrum Wychowania Seksualnego na Kubie.
17. przypomina, że kolejna ocena wspólnego stanowiska Rady odbędzie się w czerwcu 2008 r.;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Zgromadzeniu EUROLAT, rządowi Kuby i Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej oraz laureatom przyznawanej przez Parlament nagrody im. Sacharowa – Damom w Bieli i Oswaldowi Payá Sardiñas.